

[Aksel Larsen.]

ærede Medlem sagde, at vi er nødt til her i Landet at give Tilskud til Landbruget, fordi den Flæskepris, Rusland betaler, er for ringe. Det ærede Medlem tager fuldstændigt fejl. Rusland betaler 2 Kr. 84 Øre pr. kg, ikke for Bacon, men for Soflæsk. Soflæsk ligger i en Pris, der er omkring 66 pCt. af Baconprisen, og den tilsvarende Baconpris vilde altsaa være 4 Kr. 06 Øre. Det ærede Medlem maa erkende, at naar Rusland betaler en saadan Pris for Soflæsket, er der ingen Grund til at hævde, at den danske Stat er nødt til at yde Tilskud, fordi den har fastsat en Afregningspris paa 2 Kr. 90 Øre pr. kg for Slagterisvin.

I øvrigt havde det ærede Medlem Hr. Hans Hedtoft jo en Del at bemærke til os. Saadan er det jo altid. Der er noget, der skal siges, og det skulde ogsaa siges her. Det kan jeg ikke have noget imod, men jeg føler ikke Trang til at bruge Tiden til at polemisere imod det. Jeg vil kun sige til ham, at naar han profeterer, hvor daarligt et Resultat vi vil faa ved Landstingsvalget, skal han nu være en lille Smule forsigtig. Forud for Folketingsvalget i 1945 udbasunerede det ærede Medlem, at Kommunerne højst vilde faa Stemmer til 8 Mandater — og saa fik vi 18. Jeg tror derfor, at vi med Sindsro kan høre ogsaa hans dystre Profetier om de Resultater, vi kan vente af Landstingsvalget.

Maa jeg, medens jeg taler om Landstingsvalget, sige en Bemærkning til det ærede Medlem Hr. Christmas Møller. Det ærede Medlem var saa ked af Typografstrejken. Han anerkendte ganske vist, at det var en lovlig Strejke, men han var saa ked af, at den foregik i København midt under en Valgkamp. Jeg vil sige til det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, at det er ikke Typograferne, der har bestemt, at Overenskomsterne skulde udløbe den 1. Marts, det er ikke Typograferne, der har fastsat, at der skulde være Landstingsvalg den 1. April; og det er ikke Typograferne, der har foranlediget, at bl. a. „Berlingske Tidende“ og andre københavnske Dagblade har meldt sig ind i Arbejdsgiverforeningen. Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller siger saa: ja, men Strejken kunde da have været udsat. Jeg synes, at det ærede Medlem skulde adressere sin Bebrejdelse til Statens Forligsmand, som efter min Opfattelse har været ualmindelig fummelfingret i denne Sag.

Men tilbage til den korte og saglige Redegørelse for Regeringens Politik. Regeringen roser sig af, at den har skaffet Balance, ja, Overskud paa Statsregnskabet.

Ja vel, men det er sket derved, at man har paalagt for omtrent 500 Mill. Kr. nye indirekte Skatter. Dem bruger man dels til Landbrugstilskuddet, dels til Afbetaling paa Tyskernes Gæld til Nationalbanken. Men Nazigrevernes Godser og Formuer beslaglægges ikke. Værnemagerne behandles mildt. Og Finansministeren forraadteselv Professorudvalgets Forslag om en forsvarlig Eengangs-skat paa de krigsbetingede Formuestigninger. De, der tjente paa Besættelsen, skal altsaa skaanes, men Folket skal betale.

Paa det sociale Omraade karakteriseres Regeringens Politik af, at Storaktionærer, Brunkulsbaroner, Storagrarer o. lign. ikke blot har faaet frit Slag, men faaet mange Millioner af Staten som saakaldte Opmuntringspræmier. Varepriserne stiger til Dels som Følge af Regeringsforanstaltninger. Priskontrollen svigter paa afgørende Omraader, og Regeringens væsentlige Indsats bestaar i øvrigt i at forfalske Pristallet. De gamle og Invaliderne lider den bitreste Nød. Arbejdsløsheden er større end paa noget andet Tidspunkt efter Befrielsen, og en stor Del af den er kunstig skabt gennem Socialministerens berygtede Cirkulære af Marts 1946, som blev motiveret med, at de offentlige Arbejder absolut maatte standses, da Landbruget manglede Arbejdskraft til at saa Byg og luge Roer.

Linien fra 1945 er forladt, ogsaa hvad Udrensningen angaar. De store Landsforrædere dømmes mildt eller slet ikke. Justitsministeren forbereder en generel Amnesti for Landsforrædere og godkender blankt visse Politilederes Forsøg paa i direkte Strid med Grundloven og Retsplejeloven gennem hemmelige Kartoteker, Brevzensur og Telefonaflytninger at gøre Danmark til en Politistat. Forfatningskommissionen sover Tornerosesøvn under Statsministerens saakaldte Ledelse, og Ungdommens berettigede Krav om Valgret saboteres.

Folkets Utilfredshed med disse Tilstande, som ikke er nødvendige, er aabenbar. Det ærede Medlem Hr. Sønderup mente ganske vist, at vi skulde tænke paa, at i Danmark har man det bedre end i andre Lande, og derfor skulde vi ikke stille Krav. Jeg synes, at det skulde det ærede Medlem Hr. Sønderup sige til nogle af sine Vælgere. Jeg har i hvert Fald i en Del af de Folketingsudvalg, jeg har siddet i, oplevet, at Repræsentanter for det ærede Medlems mest trofaste Vælgerkorps, nemlig Gaardmænd og Storagrarer, er mødt frem med Krav til Regeringen, og jeg tror dog, at det maa være sivet ud, at der findes Lande, hvor Bønderne ikke har det saa godt